

ker det danske, vil Industrien være fornøjet dermed. Men der bør ogsaa tages det Hensyn, at man gør, hvad man kan, for at faa det danske Arbejde frem og ikke ad kunstig Vej holder det danske Arbejde ude og kalder det fremmede ind.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Hvad det ærede Medlem sagde i denne sidste Bemærkning, er jeg fuldstændig enig med ham i, og det er hverken mere eller mindre, end hvad han som Ordfører for Toldudvalget i sin Tid har udtalt paa hele Udvalgets Vegne. Jeg er enig med ham, naar Meningen er, at der ikke skal gøres noget ekstraordinært for at beskytte dansk Arbejde, ikke skal gøres noget ekstraordinært for at indføre en ny Beskyttelse paa samme Tid, som vi gaa nedad med Toldbeskyttelsen.

Til det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund), der talte om, at Grunden til det i 1901 optagne Statslaan var den, at Statskassen i de foregaaende Aar var bleven overanstrengt, eller hvordan han udtrykte sig, skal jeg blot sige: Ja, naturligvis var den det, men jeg maa dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg ogsaa sagde i Gaar, at til alle de Jernbaneanlæg, som blev vedtagne i 1894, en hel Række Statsbaner og 29 Privatbaner, er der laant af Statskassen. Hver Øre, som er udredet til alle disse Jernbaner, er tilvejebragt ved Statslaan, saa der var i alt Fald ikke fra den Side set nogen særlig Grund til at antage, at Statskassen skulde være overanstrengt. — Hvad i øvrigt angaar Muligheden af at rejse Statslaan til Jernbaneanlæg, skal jeg sige, at jeg har i Gaar ikke anbefalet, at det skulde ske straks. Jeg kan være fuldstændig enig med den højtærede Finansminister og det ærede Medlem i, at det er ikke noget, vi skulle gaa til i dette Øjeblik. Jeg sagde blot, at hvis det maatte blive nødvendigt, vil jeg anbefale det, ja, jeg vilde endogsaa anbefale, at man tager under Overvejelse ad Aare at tilvejebringe den Slags Udgifter ved Hjælp af Statslaan, men jeg har ingenlunde tænkt mig, at det var noget, man straks skulde skride til.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) udtalte Ønsket om, at jeg endnu paa Tillægsbevillingsloven for indeværende Finansaar vilde søge en Bevilling til Understøttelse af Randers Museum, en Bevilling af den Størrelse, hvorom Bestyrelsen har indgivet Andragende. Ja, det er jo en stor og højst uheldig Kalamitet, der er indtraadt ved Randers Museums Bygning. Façademuren synker, og, som det ærede Medlem udtalte, den slaar store Revner. Bygningen er opført paa daarlig Grund, derfor blev der ogsaa i sin Tid piloteret, men efter de nu foretagne Undersøgelser synes det hele Fundamenteringsarbejde aabenbart udført skødesløst, temmelig uforsvarligt, og i alt Fald synker Façademuren nu. Det var i 1892, at der blev bevilget Statstilskud til Randers Museum. Der forlangtes og bevilgedes 30,000 Kr., idet det samtidig af Regeringen oplystes, at der af Kommunen og af andre Institutioner var tilvejebragt 32,000 Kr.; der blev altsaa foreslaaet Halvdelen fra Statens Side til Randers Museum. Imidlertid skete, hvad der hyppigt hænder ved Byggeforetager, at Museet ikke kostede de anslaaede 62,000 Kr., men 76,920 Kr. Man dækkede foreløbig de overskridende 15,000 Kr. ved et Laan i Byens Sparekasse. Museet kunde imidlertid daarligt bære disse Renter, og saa bankede man paa hos Statskassen, og samtidig ønskede man noget yderligere Byggearbejde til 6,000 Kr. Man stod altsaa igen og ønskede anvendt til Museet 21,000 Kr. fra Statskassen, og Staten var ogsaa villig til at yde et saadant Tilskud. Der stilledes af den daværende Kultusminister under 7. December 1896 et Forslag om at bevilge et nyt og ekstraordinært Tilskud til Randers Museum, men der udtales i Skrivelsen herom, at medens Staten er villig til at komme Museet til Hjælp, „maa man paa den anden Side i Overensstemmelse med, at det Statstilskud, der i sin Tid blev givet til Museets Opførelse, blev bevilget under Forudsætning af, at der andetsteds fra ydedes Bidrag af samme Størrelse, holde for, at det yderligere Tilskud, der nu søges bevilget, ikke bør overstige Halvdelen saavel af Museets oftnævnte Gæld